

Predsjedništvo Socijalističke Republike Hrvatske utvrđuje ukupan broj članova Savjeta Republike.

Članovi Savjeta Republike biraju se na vrijeme od četiri godine i mogu biti ponovo birani.

Predsjedništvo Socijalističke Republike Hrvatske može predložiti Saboru razrješenje pojedinog člana Savjeta Republike i prije isteka vremena na koje je izabran.

Član 4.

Član Savjeta Republike ne može istovremeno biti funkcionar u skupštini društveno-političke zajednice, funkcionar u izvršnim, upravnim i pravosudnim organima i organizacijama, niti u izvršnim organima društveno-političkih i samoupravnih organizacija.

Član 5.

Sjednice Savjeta Republike saziva Predsjedništvo Socijalističke Republike Hrvatske, a predsjedava im predsjednik Predsjedništva ili član Predsjedništva kojeg Predsjedništvo odredi.

Član 6.

Predsjedništvo Socijalističke Republike Hrvatske, Sabor i Izvršno vijeće mogu povjeriti pojedinom članu Savjeta Republike da prouči i razmotri određeno pitanje iz nadležnosti Republike i da o tom pitanju daje svoje mišljenje.

Član Savjeta Republike može po svojoj inicijativi da daje Predsjedništvu Socijalističke Republike Hrvatske, Saboru ili Izvršnom vijeću mišljenje o pojedinim pitanjima iz djelokruga Republike.

Član 7.

Predsjedništvo Socijalističke Republike Hrvatske, Sabor i Izvršno vijeće mogu uz njihovu suglasnost izabrati ili imenovati pojedine članove Savjeta Republike u svoja radna tijela ili im povjeravati vršenje drugih zadataka i poslova.

Član 8.

Predsjedništvo Socijalističke Republike Hrvatske i Izvršno vijeće Sabora mogu ovlastiti pojedine članove Savjeta Republike da ih u određenim slučajevima predstavljaju u zemlji i u odnosima sa inozemstvom.

Član 9.

Članovi Savjeta Republike imaju pravo da budu redovno i pravovremeno obavještavani o svim pitanjima čije im je poznavanje potrebno za obavljanje funkcije člana Savjeta Republike.

Informativne, dokumentacijske i druge materijale za potrebe članova Savjeta Republike osiguravaju stručne službe Sabora Socijalističke Republike Hrvatske neposredno ili preko odgovarajućih republičkih organa i organizacija.

Član 10.

Funkcija člana Savjeta Republike je počasna.

Članovi Savjeta Republike imaju pravo na naknadu troškova koji su nastali u vršenju funkcije i na besplatnu odnosno povlaštenu vožnju određenim sredstvima javnog saobraćaja prema propisima koji važe za zastupnike Sabora Socijalističke Republike Hrvatske.

Članovima Savjeta Republike koji ne ostvaruju osobni dohodak po drugoj osnovi pripada naknada osobnog dohotka utvrđena posebnim propisima.

Član 11.

Savjet Republike donosi poslovnik o svom radu.

Poslovnikom se utvrđuju unutrašnja organizacija i način rada Savjeta Republike.

Član 12.

Stručne, administrativne i druge poslove za potrebe Savjeta Republike vrše stručne službe Sabora Socijalističke Republike Hrvatske.

Član 13.

Sredstva za rad Savjeta Republike osiguravaju se u budžetu Republike.

Naredbodavac za korištenje sredstava iz stava 1. ovog člana je tajnik Sabora.

Član 14.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana nakon objave u »Narodnim novinama«.

Broj: 6046-1974

Zagreb, 11. prosinca 1974.

S A B O R

SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE HRVATSKE

Predsjednik
Društveno-političkog
vijeća

Dragutin Rafaj, v. r.

Zamjenjuje
predsjednika Sabora
potpredsjednik

Dragutin Desput, v. r.

547

Na temelju člana 389. Ustava Socijalističke Republike Hrvatske i Odluke Predsjedništva Socijalističke Republike Hrvatske od 18. prosinca 1974. broj 386/1974. donosim

U K A Z

o proglašenju Zakona o prijavljivanju prebivališta i boravišta građana

Proglašava se Zakon o prijavljivanju prebivališta i boravišta građana, kojeg je Sabor Socijalističke Republike Hrvatske donio na sjednici Vijeća općina i Društveno-političkog vijeća 11. prosinca 1974.

Broj: 396-1974

Zagreb, 18. prosinca 1974.

Predsjednik
Predsjedništva SR Hrvatske

Jakov Blažević, v. r.

Z A K O N

o prijavljivanju prebivališta i boravišta građana

Član 1.

Građani su dužni prijaviti i odjaviti svoje prebivalište i boravište kad je to određeno ovim zakonom.

Prijavljivanje i odjavljivanje prebivališta i prijavljivanje promjene adrese stanovanja obavezno je za sve građane.

Vojne osobe koje stanuju u kasarnama, školama ili sličnim ustanovama nisu dužne prijaviti prebivalište i boravište.

Član 2.

Prebivalište je mjesto u kojem se građanin nastanio s namjerom da u njemu stalno živi.

Boravište je mjesto u kojem građanin privremeno boravi.

Član 3.

Prijavu i odjavu prebivališta i boravišta mogu podnijeti i bliski srodnici osoba koje mijenjaju prebivalište odnosno boravište.

Za građane koji nisu odjavili prebivalište, ili nisu prijavili promjenu adrese stanovanja, odjavu prebivališta i prijavu promjene adrese stanovanja može podnijeti i zainteresirana osoba.

Član 4.

Prijava i odjava iz člana 1. stava 2. ovog zakona podnosi se organu općinske uprave nadležnom za unutrašnje poslove (u daljnjem tekstu: općinski organ).

Prijavljivanje prebivališta i prijavljivanje promjene adrese stanovanja mora se izvršiti u roku osam dana od dana nastale promjene.

Odjavljivanje prebivališta mora se izvršiti prije odlaska u mjesto novog prebivališta.

Prijavu i odjavu prebivališta i prijavu promjene adrese stanovanja za maloljetne osobe podnose roditelji ili staratelji.

O izvršenoj prijavi odnosno odjavi prebivališta ovlaštena osoba izdaje potvrdu.

Član 5.

Prijavljivanje odnosno odjavljivanje prebivališta i prijavljivanje promjene adrese stanovanja vrši se na obrascu koji propisuje republički sekretar za unutrašnje poslove (u daljnjem tekstu: republički sekretar).

Općine koje vode evidenciju stanovništva svog područja mogu odlukama skupštine, u suglasnosti s republičkim sekretarom, propisati poseban obrazac za vođenje takve evidencije prebivališta građana.

Član 6.

Osoba koja prijavljuje prebivalište u mjestu na području druge općine dužna je podnijeti na uvid potvrdu o izvršenoj odjavi prijašnjeg prebivališta.

Osobe iz stava 3. člana 1. ovog zakona prijaviti će prebivalište na osnovi potvrde ustanove u kojoj su stanovali.

Član 7.

Prijavljivanje i odjavljivanje boravišta obavezno je za sve građane starije od 16 godina kad u nekom mjestu borave duže od 30 dana.

Boravište se mora prijaviti najkasnije 24 sata nakon isteka roka iz stava 1. ovog člana, a odjaviti prije napuštanja mjesta boravišta.

Prijavu i odjavu boravišta za maloljetne osobe podnose roditelji ili staratelji ili osobe kod kojih maloljetna osoba boravi.

Osobe koje se nalaze na liječenju u zdravstvenim ustanovama, na odsluženju vojnog roka i na vojnim vježbama nisu obavezne prijaviti boravište.

Član 8.

Građani su dužni odmah prijaviti boravište kad se koriste uslugama smještaja u ugostiteljskim i drugim organizacijama ili uslugama smještaja kod osoba koje pružaju takve usluge.

Prijavljivanje boravišta iz stava 1. ovog člana vrši se u ugostiteljskim i drugim organizacijama ili kod osoba koje pružaju usluge smještaja.

Organizacije i osobe iz stava 2. ovog člana mogu tražiti osobnu kartu ili drugu ispravu o identitetu od osobe koja prijavljuje boravište, i ta je osoba dužna pokazati osobnu kartu.

Član 9.

Ugostiteljske i druge organizacije (domovi, internati) i osobe koje pružaju usluge smještaja dužni su prijaviti boravište osoba kojima pružaju usluge smještaja ako se ove koriste uslugama smještaja duže od 30 dana.

Prijava boravišta iz stava 1. ovog člana podnosi se općinskom organu. U mjestima izvan sjedišta općine prijave se predaju staniци milicije ili mjesnom uredu. Stanica milicije odnosno mjesni ured dužni su prijavu odmah dostaviti organu koji vodi evidenciju prebivališta i boravišta.

Član 10.

Prebivalište i promjena adrese stana prijavljuju se i odjavljuju općinskom organu. U mjestima izvan sjedišta općinskog organa prijave se predaju staniци milicije odnosno mjesnom uredu. Stanica milicije odnosno mjesni ured dužni su odmah prijave dostaviti nadležnom općinskom organu.

Član 11.

Prijavljivanje i odjavljivanje boravišta iz člana 9. ovog zakona vrši se podnošenjem prijave odnosno odjave boravišta na obrascu koji propisuje republički sekretar.

Prijavu odnosno odjavu boravišta iz stava 1. ovog člana dužan je izvršiti stanodavac. Osobe koje stanuju u vlastitim zgradama ili stanovima dužne su osobno prijaviti odnosno odjaviti boravište.

Član 12.

O prijavljivanju i odjavljivanju prebivališta i boravišta vodi se evidencija.

Evidenciju prebivališta i evidenciju boravišta iz stava 1. ovog člana vode općinski organi.

Član 13.

Evidencija prebivališta i boravišta građana vodi se u obliku kartoteke koja se sastoji od podnesenih prijava prebivališta odnosno boravišta.

Evidencija prebivališta može se voditi i u evidenciji o izdanim osobnim kartama.

Član 14.

Na zahtjev državnih organa, organizacija udruženog rada, drugih organizacija i građana, organ koji vodi evidencije prebivališta i boravišta dužan je dati tražene podatke iz tih evidencija.

Nadležni organ može odbiti davanje podataka iz evidencije prebivališta i boravišta, ako postoji osnovana sumnja da će se podaci iz ove evidencije zloupotrebiti na štetu osobe za koju se podaci traže.

Član 15.

Ugostiteljske i druge organizacije i osobe koje pružaju usluge smještaja dužne su voditi evidenciju boravišta građana kojima pružaju te usluge.

Evidencija se vodi u obliku knjige (knjiga gostiju). Obrazac knjige gostiju propisuje republički sekretar.

Knjigu gostiju mora ovjeriti općinski organ.

Član 16.

Općinski organ vrši kontrolu vođenja evidencija iz člana 17. ovog zakona.

Član 17.

Pri prijavi i odjavi prebivališta i prijavi adrese stanovanja i boravišta građani su dužni dati točne i istinite podatke.

Općinski organ može pokrenuti postupak radi utvrđivanja istinitosti podataka navedenih u prijavi prebivališta ili boravišta kad posumnja da je podnositelj zahtjeva dao neistinite podatke.

Ako općinski organ utvrdi da prijava prebivališta odnosno boravišta sadrži neistinite podatke, donijet će rješenje o poništavanju prijave prebivališta odnosno boravišta.

Član 18.

Novčanom kaznom do 5000 dinara kaznit će se za prekršaj ugostiteljska ili druga organizacija, kao i osoba koja pruža usluge smještaja, ako ne vodi ili neuredno vodi evidenciju građana kojima pruža te usluge (član 15. stav 1).

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se novčanom kaznom do 500 dinara odgovorna osoba u ugostiteljskoj ili drugoj organizaciji.

Član 19.

Novčanom kaznom do 1500 dinara ili kaznom zatvora do 30 dana kaznit će se za prekršaj:

1. tko ne prijavi prebivalište odnosno boravište, ili ga ne prijavi u propisanom roku, ili ne odjavi prebivalište odnosno boravište i promjenu adrese stanovanja (član 4. i član 7);

2. tko u prijavi ili odjavi prebivališta odnosno boravišta ili prijavi adrese stanovanja daje neistinite ili netočne podatke (član 17).

Član 20.

Osobe koje prema dosadašnjim propisima nisu bile obavezne prijaviti prebivalište, dužne su to učiniti u roku godine dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 21.

Osobe koje su prijavile prebivalište i adresu stana prema propisima koji su važili do dana stupanja na snagu ovog zakona nisu dužne ponovo prijaviti prebivalište odnosno adresu stana nakon stupanja na snagu ovog zakona.

Član 22.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju važiti Osnovni zakon o evidenciji prebivališta i boravišta građana (»Službeni list SFRJ« broj 8/65 i »Narodne novine« broj 52/71 i 52/73) i Zakon o prijavljivanju prebivališta i boravišta građana (»Narodne novine« broj 7/67).

Član 23.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana nakon objave u »Narodnim novinama«.

Broj: 5754-1974

Zagreb, 11. prosinca 1974.

S A B O R
SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE HRVATSKE

Predsjednik
Vijeća općina

Neda Andrić, v. r.

Predsjednik
Društveno-političkog vijeća
Dragutin Rafaj, v. r.

Zamjenjuje
predsjednika Sabora
potpredsjednik
Dragutin Desput, v. r.

548

Na temelju člana 339. Ustava Socijalističke Republike Hrvatske i Odluke Predsjedništva Socijalističke Republike Hrvatske od 18. prosinca 1974. broj 386/1974, donosim

U K A Z

o proglašenju Zakona o osobnoj karti

Proglašava se Zakon o osobnoj karti, kojeg je Sabor Socijalističke Republike Hrvatske donio na sjednici Društveno-političkog vijeća 10. prosinca 1974.

Broj: 401-1974

Zagreb, 18. prosinca 1974.

Predsjednik
Predsjedništva SR Hrvatske
Jakov Blažević, v. r.

Z A K O N

o osobnoj karti

Član 1.

Osobna karta je javna isprava kojom se dokazuje identitet osobe kojoj je izdana.

Osobna karta služi i kao dokaz o jugoslavenskom državljanstvu, o činjenicama rođenja i o mjestu prebivališta.

Član 2.

Osobna karta izdaje se na propisanom obrascu koji sadrži: naziv »Osobna karta«, natpis »Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija« s utisnutim grbom Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, naziv »Socijalistička Republika Hrvatska«, mjesto za upisivanje općine u kojoj se osobna karta izdaje, oznaku serije i serijski broj, mjesto za registarski broj i rok važenja osobne karte, prostor za upisivanje mjesta prebivališta i adrese stanovanja, mjesto za fotografiju, mjesto za pečat nadležnog organa, mjesto za upisivanje datuma izdavanja osobne karte i mjesto za potpis ovlaštene službene osobe organa koji je osobnu kartu izdao.

U osobnu kartu upisuju se podaci o osobi kojoj je karta izdana: ime i prezime, dan, mjesec i godina rođenja, mjesto, općina i republika rođenja, prebivalište i adresa stanovanja.

Na zahtjev osobe kojoj se izdaje osobna karta u osobnu kartu ispred imena upisuje se i oznaka znanstvenog stupnja doktorata s kraticom »dr« koji je stečen ili priznat po odredbama Zakona o organizaciji znanstvenog rada (član 25. stav 3. i član 81. stav 3).

Član 3.

Pravo je i dužnost svake osobe starije od 16 godina da ima osobnu kartu.

Osobna karta izdat će se i osobi mlađoj od 16, a starijoj od 14 godina, ako je ona zatraži.

Osobna karta može se izdati i osobi mlađoj od 14 godina, na zahtjev njezina roditelja ili staratelja.

Član 4.

Osobnu kartu izdaje organ općinske uprave nadležan za unutrašnje poslove (u daljnjem tekstu: općinski organ) na čijem području ima prebivalište osoba koja traži osobnu kartu.

Izuzetno od odredbe iz stava 1. ovog člana, na zahtjev jugoslavenskog državljanina koji stalno živi u inozemstvu, osobnu kartu izdat će općinski organ nadležan prema mjestu posljednjeg prebivališta u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj osobe koja traži izdavanje osobne karte. Ako osoba nije imala posljednje prebivalište u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, osobnu kartu izdat će organ uprave nadležan za unutrašnje poslove grada Zagreba.

Član 5.

Zahtjev za izdavanje osobne karte podnosi se u roku tri mjeseca nakon navršene 16. godine života.

Zahtjev za izdavanje osobne karte podnosi se na propisanom obrascu.

Uz zahtjev za izdavanje osobne karte prilažu se dvije fotografije propisane veličine koje vjerno prikazuju osobu koja podnosi zahtjev.

U zahtjevu za izdavanje osobne karte moraju se navesti istiniti podaci.

Član 6.

Prije izdavanja osobne karte utvrđuje se identitet osobe koja zahtijeva izdavanje osobne karte i istinitost podataka navedenih u zahtjevu za izdavanje osobne karte.

Osoba koja podnosi zahtjev za izdavanje osobne karte dokazuje svoj identitet i osobne podatke koji se upisuju u osobnu kartu ranije izdatom osobnom kartom, izvodom iz matične knjige rođenih, ili drugim dokazima koje zatraži općinski organ koji izdaje osobnu kartu.

Član 7.

Od osobe kojoj se izdaje osobna karta uzima se otisak desnog kažiprsta. Otisak se stavlja na karton o izdanoj osobnoj karti.

Ako osoba kojoj se izdaje osobna karta nema desnog kažiprsta, otisak se uzima na način koji propiše republički sekretar za unutrašnje poslove (u daljnjem tekstu: republički sekretar).

Član 8.

Osoba koja je prema odredbama ovog zakona obavezna da ima osobnu kartu, dužna je osobnu kartu nositi i pokazati na zahtjev službene osobe koja je ovlaštena za legitimiranje.

Zabranjeno je posuditi svoju osobnu kartu drugoj osobi ili poslužiti se tuđom osobnom kartom kao svojom.

Član 9.

Pravo legitimiranja imaju ovlaštene službene osobe organa unutrašnjih poslova i druge zakonom ovlaštene službene osobe.

Radnici organa unutrašnjih poslova koji ne nose uniformu ili druge zakonom ovlaštene službene osobe dužne su da pri legitimiranju prethodno pokažu svoju službenu legitimaciju koja sadrži ovlaštenje za legitimiranje.

Član 10.

Osobi do 18 godina starosti osobna karta izdaje se s rokom važenja od pet godina.

Osobi od 18 do 50 godina osobna karta izdaje se s rokom važenja od 10 godina.

Osobi starijoj od 50 godina osobna karta izdaje se s trajnim važenjem.

Osobe iz stava 1. i 2. ovog člana dužne su podnijeti zahtjev za zamjenu osobne karte u roku tri mjeseca nakon isteka roka važenja.

Član 11.

Ako općinski organ koji izdaje osobnu kartu utvrdi da je osobna karta neke osobe toliko oštećena ili dotrajala da ne može služiti svrsi, odredit će rok u kojem je